

in naj učenejši možje s svojim pohodom počastili. Cesar Nikolaj mu je veselje svoje in čast s tem skazal, da ga je z redom sv. Stanislava poslal. Umerl je Krilov leta 1844.

Šege po Slovenskem.

Kader proso manejo v Savinski dolini na Štajerskem, še mnoge šege imajo, ktere so menda tudi še ostanjki malikovavskih časov naših sprednikov.

Ko se noč naredí, pridejo od sosedov mladi možki in ženske k enemu gospodarju ter začnejo proso mancati. Ko je delo že skoro dokončano in le prosnico še iztresaajo, počnejo iz parne po šemasto oblečeni možki s popačenim govorom po gospodarju vprašavati. Ko se jim al gospodar, ali namesto njega vižarnik tega dela oglasi, ga prijazno pozdravijo in prašajo: al bi hotel kaj živine, ki je proso izmamala, jim prodati, in scer jalovke bi nar raji kupili? — Na to se začne dolga barantija, smešna pa tudi zasegljiva. Ko si jalovko (eno žensko) zberó in se za njo pogodijo, zvežejo nekaj snopov prosenice močno v škop, na tistega se vade možki, ki je oblečen kot Kurent, roge na glavi, in kožuh narobe, vkrotiti dolgo rogljato palico. Dva enako šemasto oblečena kupleno jalovko vzameta v sredo, in trije vstric vlačijo Kurenta na škopu sedejočega od kota do kota po skednji (podu) in pravijo, da za proso orjejo. Za njimi se proso v kote pometa, slama preč spravljja, in kadar je že dosti prostora, Kurent s kupljeno keršenco zapleše naj poprej, druge šeme za njim, in spet pravijo, da za proso orjejo ali brazde delajo. Nekatři gospodarji še včasí clo pijače tim oračem dajo, in prazno véro imajo: da, kakor na pustni dan za dober plod repe, se mora pri mancanju plesati za obilni pridelk prosa v prihodnjem letu. H—k.

Zlati izreki.

Kdor starosti ne poštuje, se v žalosti stara; kdor jo ljubeznjivo podpéra, živí sladko, sladkeji umira.

Bolj se sveti poštenje, kakor rumeno zlato.

Puhla slava brez dobrih del je kakor klas brez zernja.

Teško je proti vetru jadrati, še bolj težko iz praznega verča piti.

Ni večje svitlobe od solnčne, ne večje milosti od materne; ako mati kaznuje, je mati mila.

Hudobneža ne gerdi, ali ogni se ga, ko ga srečaš.

Najnesramniši plačilo je zlo za dobro vračati.

Varuj se psa, ki ne laja; on rad popada. ***

Novičar iz slavenskih krajev.

Iz Celja 6. sept. Po večnedvni hudi vročini je naposled pohleven dežek zevajočo zemljo namočil in ohladil. Okrepčal je posebno cvetečo hajdino in zoreče grojzde, ter že nekoliko pobito nado kmetovavcev in vinoradnikov vnovič povzdignil.

Kakor se kaže, bi utegnila tista grana železnice, ki bo štajarsko deželo s koroško vezala, iz Celja na Gorotansko peljana biti. Ker je namreč že več kraju preiskanih bilo, skozi ktere bi se tje dala železna pot napraviti, so poslednje dni tudi okoli Celja merili, ter mnoge hribe in medgorja ogledovali in preiskali. Ob tej priliki se je pokazalo, da bi nar bolj primerna pot za to železnico bila tista, ki bi od zapadne strani Celja proti Sálogu, Velenju, skozi Hudo luknjo do Slovenograda, poleg Mislín do Drave, in odtod naprej na Koroško šla. Kakor se čuje, je nek to načrtje tudi na Dunaji pri dotičnih uradih narveči dopadenje zadobilo. J. Š.

Iz Maribora nam piše slavní naš gosp. prof. Terstenjak, da se je 6. t. m. domú povernul iz potovanja, ktero smo v „Novicah“ naznanili, in da je jako zadovolin z blagom, ktero je nabral. Radostno naznanimo to veselo novico, ki nam je gotova priča za nove in važne pridobitke v povestnici domači. Ker ima gosp. profesor še nekoliko prostih dní, bo še nekoliko po slovenskem Štajaru se ogledal. Tako bo iskreni domoljub vés čas šolskega oddahnila veledušno žertoval velikemu delu, nabirati gradiva za dogodivščino domačo. Slava!

Iz Tersta 5. septembra. Poslednji čas se ni pri nas o nobeni drugi reči toliko govorilo, kakor od tistih šesterih morskíh somov, ki so pri Cittí nuovi, poleg Pirane v plitvo morje zašli, da velikáni niso mogli ne naprej, ne nazaj, in da so se tako sami vjeli. Ko se je iz začetka od njih velikosti govorilo, in so eni terdili, da so somi, drugi da so ostrozobni haji ali morskí psi, se je tukaj sploh mislilo, da je ta govorica bosa. Al ko so spodnjo čelust enega tih velikašev v Terst pripeljali, ki je sedem čevljev visoka, se nad resnico ni več dvomilo. Gosp. deželni poglavar je gosp. Freierja, varha tukajšnjega muzeuma, po pismu povabil v Cíto nuovo in mu dovolil zmed njih po volji enega za Teržaški muzeum zbrati, drug se je za Dunajski muzeum odločil. Gospod Freier se zdaj z velikim veseljem v Lloydovem arsenalu krog velikana suče in ga za muzeum pripravlja. Velik hram bo moral biti, v katerem bo tak zmaj razpostavljen, ki meri po dolgosti čez 6 sežujev, po obsežku pa čez 4. — Nek Benečan, dobrega stanú in znan zavolj svoje zares Štempiharske moči, ki je od Benetk v Mestre z razpoto dežnico v roki plaval, je prišel pretekli teden z nalašč napravljeno, le 4 čevlje dolgo in čevelj široko plehovino iz Benetk v Terst. Tri dni in noči je bil prederznež na morji, in da ni lakote terpel, je privezal na svoj čudni čoln brešna. Celo dolgo pot je moral stati, da se je v ravnogaju obdržal. Šlo je za veliko stavo, ktero je dobil za nezaslišano prederzno delo!

Novičar iz mnogih krajev.

C. k. ministerstvo kupčijstva je za vožnjo ljudi in blaga po železnici določilo nove postave, ktere o vsih svetih moč zadobé; eno naj važniših določil je, da si po kakošni okoljšini zadržani popotnik smé vožno karto zamenjati za novo, s ktero se z drugim poznejem vozom peljati zamore. — Po naukazu c. k. ministerstva nauka bojo računske bukve za ljudske (normalne) šole vse drugače od dozdanjih; bukve za učence bojo obsegle le računske naloge (Aufgaben) s kratkim navodom vodil (regelc), učitelji pa bojo imeli svoje bukve, v kterih bo učilo razloženo. — Po izvedi c. k. ministerstva se v našem cesarstvu, razun Laškega, letošnja letina ne more sploh slaba imenovati; krompir letos manj gnjije; na Laškem bo rajša dosti. — Od 1. maja do zadnjega julia je v celem cesarstvu letos na 925 krajih gorelo. — Dunajska vojaška sodnija je zavolj vdeležstva državne prekucije na Ogerskem obsodila unidan frančiškanarja Gaspariča k smerti, Andreja Rotha, mestnjana iz Pešta, k delanju okopov na 15 let, Mihela Ajerja, kondukterja, na 12 let, Alojza žl. Pankerja, korporala, na 8 let, njegovo sestro Rozalio Magocsyovo pa na 5 let. — Na Francoskem ima vlada sedaj veliko z dragino žita opraviti; ljudstvo po več krajih s silo terja nižji ceno kruha; vlada je zavoljo tega kupila veliko žita v družih deželah, in je pekóm veléla, da naj péko kruh na prodaj po starem, zgubo jim bo ona doplačala. — Zdej se je še le za gotovo zvedilo, v čem obstoje tiste prenaredbe, ktere je turška vlada napravila v pomirivno pismo, ktero je bilo od zastopnikov avstrijske, angleške, francoske in pruske vlade na Dunaji